

Elhagyjuk egymást, visszatérünk.

Ez a költészet lényege.

Így élünk már, amíg élünk.

Lélek – többet remélhet-e?

*

Mindenki vall, mindenki gyónna.

Elmondja, amit én rég tudok.

Hallgatom őket – eltitkolva,

hogy mindenben hasonlítok.

*

Vagyok különös gyóntató pap,

ki lát, hallgat, tud, megbocsát,

ki büntetést kire sem róhat,

s nem is mond senkiért imát.

*

Élünk – ebben mennyi tudás van

Minden sors egész biblia.

Jogunk – úgy élni, mint az ember,

s meghalni, mint isten fia.

*

Nevetnem kell – bár sírni kéne.

Mennyi póz, mennyi hiúság.

Jöjj vissza ifjúságom éve,

mindent értő szomorúság.

*

Ez a vers is lehetne hosszabb,

homályosabb és díszesebb.

Végezni kell. – Ó még mit hozhat,

ami elől úgy sietek.